

Једна од најзначајнијих последица дешавања у Украјини, јесте огољавање стварности. Данас, до граница „објективне датости“ видљиво је стање свих процеса са којима се суочава (пост)модерно људско друштво. На ниво огољеног симболизма и егзистенцијализма, доведено је „међународно друштво“. Маске су пале у домену значаја међународног права, односу природног и позитивног права, стања међународних судских институција, УН, регионалних и субрегионалних облика удруживања и деловања преживелих ресентимана и историјских ангатонаизама. Једино што је вредно жаљења и емпатије јесте чињеница да је ова спознаја морала постати видљива уз употребу оружја и уз људске жртве. „Deus ex machina“, одједном се нашла на чистини, и свако друштво се једноставно мора одредити према новонасталом сукобу вредносних перспектива. Ово (само)одређивање више не представља само налог, већ насушну потребу.

Српско опхрвано, унижено и преварено друштво такође се суочава са потребом одређења. Док елите покушавају да у оквирима сопствених калкулација заузму став хоће ли се придружити санкцијама Руској федерацији (чија се извесност више и не доводи у питање), народ Србије, са својим инстинктима и одвећ видљивом моралном вертикалом нашег историјског бивствовања, налази се на другој страни овог (не)наметнутог избора.

Референдум - зашто да не!

Пише: Горан В. Ђорђевић
среда, 26 октобар 2022 22:21

Референдумско изјашњавање грађана Србије вишеструко је значајно. Оно ће показати (више него социолошка истраживања или попис) у којој мери српско друштво и даље препознаје (толико потребан) однос између пуког преживљавања и историјског живљења једне нације и једног друштва

У условима нарушеног поверења између народа и елите, који се већ препознаје као латентни сукоб, избор се поставља као једино могуће решење. У конкретном случају избор се најбоље огледа у потреби да се народ Србије изјасни. Наравно, реч је о референдуму. Једини излаз из скривалица и калкулација, притисака и вере у исправност националне политике представља изјашњавање грађана Србије. Предуго смо изложени псеудополитичким (политиканским) ставовима да елита мора да преузме одговорност за решавање најтежих државних питања. Српска свакојака елита, показала је једино склоност да се воља народа увек манифестује кроз став власти „изабране“ на изборима. А историјско искуство сведочи да се однос између изабране парламентарне већине и воље народа врло брзо претвара у провалију без дна. То нужно води у необавезаност према истинском хтењу народа - и поступању према налозима носилаца моћи. Али у условима, када су све српске елите издале националне интересе, водећи политику закулисе и пристајања или непристајања на играрије „штапа и шаргарепе“, утисак је да обичан народ и даље има снаге и потребу да јасно изрази свој став.

Референдум обезбеђује и гарантује (само)објективне услове у којима се одвија један процес, адекватно сагледавање циљева и могућих последица у оквиру система вредности и система интереса, прошлости и будућности, народних интереса и концепта моћи. Референдумско изјашњавање грађана Србије вишеструко је значајно. Оно ће показати (више него социолошка истраживања или попис) у којој мери српско друштво и даље препознаје (толико потребан) однос између пуког преживљавања и историјског живљења једне нације и једног друштва. Јер, последњи догађаји у свету, јасно доказују да се ми налазимо усред сукоба вредносних перспектива.

Референдум - зашто да не!

Пише: Горан В. Ђорђевић
среда, 26 октобар 2022 22:21

